

ה"ט 19958/10/21 - פדי רואש,אלה רובין,אפרים מירב נגד אמיר ח'ייר

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 19958-10-21 רואש ואח' נ' חייר
תיק חיצוני:

6

בפני כבוד השופט אהרון שדה
מבקשים
1. פדי רואש
2. אלה רובין
3. אפרים מירב

נגד
משיבים
אמיר ח'ייר

החלטה

לפני בקשה למתן צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

ביום 10.10.21 ניתן צו במעמד צד אחד על יסוד הטענות שהופיעו בבקשה וביניהן:

"המשיבים.....תקפו את עובד הבית.."

כאן יוער כי במקור הוגשה הבקשה כנגד המשיב הנוכחי מר אמיר ח'יר, כנגד אישה בשם יסמין וכנגד עו"ד אביתר, יסמין ועו"ד אביתר נמחקו בשלב הגשת הבקשה (ע"י המבקשים) כך שהיא נותרה נגד מר אמיר ח'יר.

הדיון התארך מעל ומעבר, כשעתיים, היה סוער ובסופו של יום ההכרעה פשוטה מאד ואין בדעתי להרחיב מעבר לנדרש, הדיון הוקלט וכולל את מלוא הפרטים, העובדות והטענות שברובם המוחלט, אינם רלוונטיים.

בתמצית, המבקשים חברי וועד הבית, המשיב בעל משרדים וחלקים בבית המשותף ובמסגרת הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין ניתנו לחברה בשם ל.א.ס.ח. נכסים ויזום בע"מ זכויות שימוש במה שמכונה "הגלריה הקטנה" למשך 10 שנים.

הסכם הפשרה אולי סיים הליך אחד אך פתח ולא לגמרי מופרך להניח שעוד יפתח, הליכים נוספים.

הבקשה כאן, כך הסתבר, קשורה קשר הדוק לסכסוך שמהותו "פרשנות" הסכם הפשרה והסדרת העברת הזכויות בנכס

עמוד 1

בתנאים שאינם מקובלים על שני הצדדים.

מסתבר שהמבקשים החליפו מנעול בדלת הגלריה הקטנה, הדבר גרר ניסיון לפתוח את הדלת ע"י מי מטעם ל.א.ס.ח. שגם הביא לעימות מתון בהיקפו עם אחד הדיירים שאיננו מבקש כאן וגם לפריצת פתח אחר לכניסה לגלריה (שכנראה נסתם חזרה ע"י מי מטעם המבקשים).

כבר עתה יש לומר בצורה ברורה, עניין האיומים והתקיפה-לא כזעקתה, ההליך כאן נפתח ע"מ לנצלו לכפיית או הסדרת הסכם העברת השימוש בגלריה ולמבקשים שעליהם הנטל בהליך כאן יש מספר בעיות ובעיקר שאלת היריבות-אין חולק שאיש מהמבקשים לא טען בבקשתו שאיום ע"י המשיב עצמו. לא הוכח שהמשיב נתן הנחיה או אישר איום או תקיפה למי מעובדי אחת החברות שבשליטתו. המשיב איננו מעביד של אנשי החברות, לפחות כשמדובר בחברה לה אינטרס בגלריה שהרי מדובר בחברה בע"מ, המשיב בכלל טוען שמדובר בחברה בשליטת אחיו, אולי כך, אולי בפועל הוא שולט בה אך הדבר איננו רלוונטי. אין בהליך כאן "הרמת מסך" ההתאגדות ויש צורך במעורבות אישית ישירה ומודעת של בעל השליטה/המנהל במעשים ההטרדה המאיימת מצד עובדיו.

אחד הדיירים בבניין, מר אורן שקולניק הציג סרטון בו נראה שבעת שניסה לתעד ניסיון פתיחת דלת הגלריה ע"י מי שטען שהם עובדי המשיב ולאחר שהתקש ועמד מולם, דחפו אותו חזרה לדירתו באמצעות קרטון וכנראה אחר כך חיבלו במנעול דירתו, אקט זה כשלעצמו אולי מצדיק מתן צו כנגד האנשים או כנגד החברה ששלחה אותם אבל זה איננו מועיל למבקשים שכן מר שקולניק הוא אדם וישות משפטית עצמאית נפרדים ובחר שלא להצטרף לבקשה או להגיש אחת מטעמו ויש לכבד בחירה זו.

גם החשמלאי מר פייגנבאום סיפר שבעת שניסה לפתוח את דלת הגלריה, ירדו שתי מזכירות מלוות בעו"ד אביתר ושתייהן צעקו עליו שהוא גנב ופורץ עד שעו"ד אביתר התערב. מר פייגנבאום הוא אדם גבה קומה "ובנוי היטב" וגם הוא הודה שלא באמת נשקפו סכנה ואיום לשלומם ברם הטחת ההאשמות פגעה בו והוא אף חשש שלא תוגש כנגדו תלונה על פריצה שהרי הוא לא צד לסכסוך בין הצדדים.

הניסיון למנוע ממר פייגנבאום כניסה לגלריה באמצעות אותן האשמות הוא נילוה לסכסוך שבין הצדדים, איננו מעיד על איום כמשמעו בחוק והמצדיק מתן צו, הוא איננו עובדם של המבקשים או מי "הקרוב אליהם" (סעיף 2(ג) לחוק אלא בעל מקצוע עצמאי וכאמור, לא הוכח קשר ישיר בין מה שקרה לבין הוראה או אישור אישיים של המשיב.

כאשר יש מבקשים שלא אוימו או הותקפו ומשיב שלא איים או תקף ולא הוכח קשר בינו לבין "המאיימים" או "התוקפים" וכאשר בין לבין יש חברה בע"מ וחשוב מכך, מחלוקת שכל צד בהחלט תורם את שלו לקיומה, לא ראיתי מקום להורות על המשך תוקף הצו.

נראה שבסיכומי המבקשים הובהר שבעצם הבעיה היא שחברת ל.א.ס.ח. עושה שימוש שאינו לרוחם של המבקשים באספקת המים, החשמל וייעוד הגלריה, יש מחלוקות ביחס לתשלום הארנונה והשימוש בחנייה והכל מתמצא בפסק

הדין שהצדדים חלוקים ביחס לאופן ביצועו ומנסים לזכות בנקודות זכות במאבק זה.

אולי צד זה צודק, אולי האחר, ההליך כאן איננו האכסניה לטפל בתביעות הנוגעות לשימוש בבית המשותף, בסוגיות תכנון ובניה, בהסדרת חשבונות שוטפים, ב"פרשנות" הסכם הפשרה ובהוראות לביצועו וכיו"ב. גם הניסיון לפשר ולהביא את הצדדים לכדי הבנות במהלך הדיון כשל.

משכך, לא עמדו המבקשים בנטל להוכיח כי להם אישית זכות לקבל צו לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב-גם כן באופן אישי.

הצו שניתן ביום 10.10.21 בתיק זה מבוטל והבקשה נדחית.

אשר להוצאות, אינני רווה נחת מתשובות המשיב לפיהן הוא לא ידע ולא יודע דבר ביחס למחלוקות בנוגע לגלריה הקטנה, היו אירועים שתוארו לעיל בהם סף המתח עבר את הגבול (אם כי לא כנגד המבקשים) ובין אם מדובר בחברה בשליטת אחיו או בשליטתו, לדבר יש מחיר, מרבה נכסים, מרבה דאגות וכל צד יישא בהוצאותיו.

ניתנה היום, ד' כסלו תשפ"ב, 08 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.